

Nr 571.

Av fröken **Liljedahl m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 178, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.*

Enligt gällande epidemilag 3 § 3 mom. "äger hälsovårdsnämnd underkasta person, vilken utan att vara sjuk likväl av läkare misstänkes föra smitta av sådan sjukdom, som i 2 § 1 mom. sägs, den observation och isolering, som nämnden i det särskilda fallet kan finna erforderlig.

Förer sådan person smitta under längre tid, utan att sjukdomstecken yppa sig och är det ej oundgängligen nödigt att underkasta honom isole-ring, skall hälsovårdsnämnden i stället ålägga honom erforderliga inskränkningar i fråga om arbete, varmed han må taga befattning, samt i övrigt meddela honom föreskrifter om vad han har att iakttaga till förekommande av smittas spridning."

Avstängning från arbete förekommer huvudsakligast beträffande personer, som är sysselsatta i livsmedelshantering, men kan även förekomma bland lärar-, sjukvårds- och hemhjälppersonal. Med hänsyn till arbetsavstängningens olika varaktighet fördelar sig de personer, som här kan komma i fråga, på två kategorier, dels s. k. observationsfall, dels bacillbärare.

Observationsfallen utgöres av personer, som enligt 3 § 3 mom. första stycket epidemilagen av en eller annan orsak misstänkes föra smitta av sådan epidemisk sjukdom, som avses i 2 § 1 mom. samma lag och på grund därav måste underkasta sig erforderlig observation och isolering, vilket i sin tur kan medföra avstängning från arbete en kortare tidsperiod, som regel från en till två veckor.

De senare utgöres av personer, vilka utan att förete några sjukdomstecken likväl en längre tid är bärare av olika baciller, såsom tyfus-, paratyfus-, difteribaciller, och därför kan tänkas även vara spridare av dylik smitta.

Ifrågavarande lagbestämmelser, som avser att förebygga smittospridning, är givetvis ett stort allmänt intresse, men kan för den som drabbas av lagen föra med sig stora ekonomiska förluster. Det är inte heller möjligt för någon att genom sjukkassa eller försäkring gardera sig mot sådana inkomstbortfall.

Då förebyggande av smittas spridande vid svåra epidemiska sjukdomar är av utomordentlig betydelse för folkhälsan är det viktigt att lagen efterleves och att icke någon på grund av ekonomiska skäl frestas överträdas densamma. Eftersom personer utan eget förvällande lätt kan råka ut för

smitta varom ovan nämnts och på grund av allmänt intresse genom lagen förhindras fullgöra sin dagliga gärning, synes det oss oriktigt att dylik person ensam måste bära den ekonomiska förlust ett sådant inkomstbortfall för med sig.

Frågan om ekonomisk hjälp från samhällets sida till här avsedda personer har tidigare varit föremål för statsmakternas prövning. Något förslag om ersättningsfrågans mera definitiva reglering har emellertid inte förelagts riksdagen, trots att utredning slutförts i ärendet av medicinalstyrelsen. Kungl. Maj:t har emellertid efter särskild ansökan beviljat understöd till personer, som har underkastats inskränkning i sin yrkesutövning enligt epidemilagens bestämmelser. Några generella bestämmelser finns dock inte utfärdade, utan en prövning har skett av varje särskilt fall.

Det kan här även erinras om, att ett flertal städer (bl. a. Eskilstuna, Gävle, Göteborg, Hälsingborg, Jönköping, Kalmar och Skellefteå) fattat beslut om kommunala bidrag till s. k. observationsfall och bacillbärare. Dessa bidrag har beslutats att utgå provisoriskt i avvaktan på statliga åtgärder.

Då omständigheterna för inkomstbortfallet i dessa fall är praktiskt taget desamma som i egentliga sjukdomsfall, vilka senare kommer att regleras genom den nya sjukförsäkringslagen, synes oss en likabehandling här vara fullt motiverad. Den som avstänges från sitt arbete enligt 3 § 3 mom. epidemilagen bör alltså under den tid avstängningen varar (med frändrag av karenstid) äga åtnjuta bidrag enligt lagen om allmän sjukförsäkring såsom om han vore sjuk.

Med åberopande av det ovan anförda föreslår vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 178 måtte för sin del besluta, att person, som av hälsovårdsnämnd avstänges från sitt arbete enligt 3 § 3 mom. epidemilagen, skall åtnjuta bidrag enligt lagen om allmän sjukförsäkring, såsom om han vore sjuk, och att vederbörande utskott måtte utarbета erforderlig kompletterande lagtext.

Stockholm den 22 april 1953.

Edith Liljedahl.

Sven Gustafson
i Göteborg.

Ingrid Andrén.

Helga Sjöstrand.